

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.283 van 21 januari 1999
in de zaak A. 78.682/VII-16.716.**

In zake : de c.v.b.a. INTERCOMPOST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. GEELEN,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

tussenkomen de partij :

de stad BILZEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
c.v.b.a. INTERCOMPOST op 22 mei 1998 heeft ingediend om
de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van
het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en
tewerkstelling van 20 maart 1998 waarbij het beroep
aangetekend tegen de beslissing van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Limburg van
17 september 1997, houdende het verlenen van de vergun-
ning aan de verzoekende partij om een inrichting te
exploiteren gelegen te 3740 Bilzen, Eikaart 4, gegrond
wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten K. GEELEN en C. CORSTENS, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat op 10 januari 1997 de verzoekende partij, die te Bilzen, Eikaart, een huisvuilverwerkingsbedrijf en een composteringsinstallatie voor huishoudelijk G.F.T.-afval uitbaat, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg een milieuvergunningsaanvraag indient voor de exploitatie van een composteringsinstallatie voor groenafval; dat de bestendige deputatie met een besluit van 17 september 1997 die vergunning verleent; dat met een brief van

16 oktober 1997 de stad Bilzen tegen die beslissing administratief beroep aantekent, waardoor de in eerste aanleg verleende vergunning wordt geschorst; dat met een besluit van 20 maart 1998 de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling het beroep gegrond verklaart en de vergunning weigert;

2. Overwegende dat met een verzoekschrift van 3 juli 1998 de stad Bilzen, wier administratief beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 17 september 1997 gegrond werd verklaard, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt uiteenzet :

"Er kan geen twijfel over bestaan dat het nadeel dat verzoekende partij zal lijden uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wanneer deze niet geschorst zal worden, ernstig te noemen is. Dit nadeel situeert zich op diverse vlakken :

- het zal de verzoekende partij onmogelijk zijn om op korte termijn (of zelfs helemaal niet) tegemoet te komen aan de bindende voorschriften van het uitvoeringsplan G.F.T.- en groenafval zoals vastgesteld in het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 april 1995 (...).

In dit plan was aangeduid dat de verzoekende partij in de periode 1995-96 haar installatie diende op te schalen met een groenafvalcomposteringsinstallatie met een capaciteit van

15.000 ton. Zoals uit de tabel van dit plan (...) blijkt is deze verplichting bindend voor de verzoekende partij (...) conform art. 35 § 7 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van de afvalstoffen.

De verzoekende partij is bij niet naleving van dit voorschrift onderworpen aan de strafmaatregelen vermeld in art. 56 van het afvalstoffendecreet, welke strafbaarheid op zich reeds een voldoende ernstig en moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt. De tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zou inhouden dat verzoekende partij de uitgebreide procedure die tot de huidige beslissing heeft geleid (m.n. voorontwerp, goedkeuring toezicht houdende overheid, definitief ontwerp, goedkeuring en betoelaging subsidiërende overheid, milieuvergunningaanvraag, bouwvergunningaanvraag, uitschrijven aanbesteding en gunning) zou moeten overdoen, nadat zij een andere locatie heeft gevonden en verworven heeft (wat in de huidige context geen eenvoudige zaak zal worden).

Dit betekent een achterstand van jaren in de uitvoering van de haar opgelegde verplichtingen, zoniet de onmogelijkheid om deze alsnog uit te voeren. De niet-schorsing van deze beslissing lijdt onvermijdelijk tot het nadeel dat verzoekende partij de haar bindend opgelegde reglementaire verplichting om een groencompostering van 15.000 ton in bedrijf te hebben niet kan uitvoeren.

- het bestreden besluit tast het imago van de verzoekende partij ten zeerste aan. De verzoekende partij is een intercommunale die zich enkel bezighoudt met de afvalverwerking. Haar statutair doel is er op gericht om deze afvalverwerking te laten verlopen overeenkomstig de afvalplanning. Bovendien heeft zij als intercommunale het bijzonder statutair doel om mee te werken aan een ecologisch verantwoorde oplossing voor het afval. De verzoekende partij heeft uitdrukkelijk als doel om de afvalproduktie door derden zoveel mogelijk te voorkomen en te beperken en het geproduceerde afval te verwijderen en te valoriseren indien mogelijk.

De verzoekende partij tracht derhalve op een georganiseerde wijze bij te dragen aan de verbetering van het milieu, door een betere beheersing van het afvalprobleem.

De bestreden beslissing tast dit imago -volkomen ten onrechte- aan. Bij het publiek wordt door de bestreden beslissing de indruk gecreëerd dat de verzoekende partij met haar G.F.T.-installatie in overtreding is en bovendien dat zij er niets aan doet om deze overtreding te verhelpen.

Dit terwijl deskundige DE BRAUWERE in zijn saneringsplan er op wees dat verzoekende partij

zorg moet dragen voor een milieuvriendelijk imago, wat een deel van de problemen zou oplossen (pag. 26 van het verslag).

- Het bestreden besluit brengt de verzoekende partij in problemen t.o.v. de bij haar aangesloten leden. De verzoekende partij zou d.m.v. de geplande installatie de verwerking van het groenafval van deze gemeentes voor haar rekening nemen. Dit is ook zo naar het publiek bekend gemaakt, o.m. via de pers.

De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing betekent uiteraard dat de verzoekende partij minstens voor de eerstvolgende jaren deze verwerking van het groenafval niet voor haar rekening kan nemen, zodat zijzelf t.o.v. de aangesloten gemeentes en de gemeentes t.o.v. hun inwoners de genomen engagementen niet kunnen honoreren.

- de verzoekende partij heeft na het bekomen van de milieuvergunning van de bestendige deputatie aan de verschillende aannemers, die de meest voordelige offerte hadden uitgebracht om de installaties te bouwen, de opdrachten gegund, zodat er overeenkomsten gesloten zijn om deze installaties te bouwen.

Door de bestreden beslissing komt de uitvoering van deze overheidscontracten volledig op de helling te staan, omdat enerzijds de bouwvergunning niet uitvoerbaar is door het feit dat er geen geldige milieuvergunning is en anderzijds omdat er twijfels rijzen over de haalbaarheid van het project.

De verzoekende partij is dan ook verplicht om de uitvoering van deze overheidscontracten met de verschillende aannemers op te schorten wat vanzelfsprekend haar contractuele aansprakelijkheid t.o.v. deze aannemers in het gedrang brengt.

- doordat de groenafvalcomposteringsinstallatie niet zou worden geplaatst wordt het voor verzoekende partij zeer moeilijk om aan het structuurmateriaal te komen dat zij nodig heeft om geurhinder van de G.F.T.-composteringsinstallatie te verminderen. Dergelijk structuurmateriaal is immers slechts met zeer grote moeite extern te pakken te krijgen (de meeste intercommunales wenden dit aan voor hun G.F.T.verwerking)";

3.2.1. Overwegende dat in het sectoraal uitvoeringsplan G.F.T.- en groenafval aan de verzoekende partij de verplichting wordt opgelegd om haar huidige composteringswerf tegen 1996 uit te bouwen met een groenafvalcompostering met een jaarcapaciteit van 15.000 ton; dat noch uit het door de verzoekende partij

neergelegd "Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001" noch uit enig ander neergelegd stuk kan worden afgeleid dat aan de verzoekende partij uitstel werd verleend voor de uitbouw van de composteringsinrichting; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij pas op 10 januari 1997 bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend voor de exploitatie van een composteringsinrichting voor groenafval; dat zij op dat ogenblik reeds in overtreding was met voornoemd uitvoeringsplan; dat zij bezwaarlijk de mogelijke nadelen voortvloeiend uit het niet tijdig uitvoeren van dat plan kan toeschrijven aan de bestreden beslissing; dat daarbij komt dat in artikel 36, § 7, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen wordt bepaald dat van de bindende bepalingen van het sectorale uitvoeringsplan slechts kan worden afgeweken "bij beslissing van de Vlaamse regering wanneer daarvoor gewichtige redenen zijn en mits behoorlijke motivering"; dat er in alle redelijkheid kan worden van uitgegaan dat de weigering van de milieuvergunning door de Vlaamse minister van leefmilieu als een gewichtige reden in de zin van voormeld artikel zal gelden, zodat de dreiging van strafrechtelijke veroordelingen wegens de overtreding of miskenning van dat plan louter hypothetisch is; dat, voorts, het enkele feit dat door het bestreden besluit de verzoekende partij de timing van het uitvoeringsplan niet kan nakomen nog geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

3.2.2. Overwegende dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat het imago als afvalverwerkingsintercommunale wordt aangetast door een negatieve beslissing over een milieuvergunningsaanvraag genomen na afweging van alle bij de zaak betrokken aspecten en belangen; dat daarbij komt dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de exploitatie van de c.v.b.a. INTERCOMPOST

gedurende de voorbije jaren herhaaldelijk tot klachten van geurhinder heeft geleid en dat de milieu-inspectie van Limburg op 21 augustus 1997 lastens de verzoekende partij een proces-verbaal van overtreding heeft opgesteld wegens het niet-naleven van de geldende vergunningsvoorwaarden bij de exploitatie van de bestaande G.F.T.-composteerinstallatie; dat in die omstandigheden niet valt in te zien waarom de bestreden beslissing "bij het publiek" de indruk creëert dat "de verzoekende partij met haar G.F.T.-installatie in overtreding is en bovendien dat zij er niets aan doet om deze overtreding te verhelpen";

3.2.3. Overwegende dat geen rekening kan worden gehouden met "engagementen" die de verzoekende partij ten overstaan van de aangesloten gemeenten heeft aangegaan, vooraleer zij zekerheid had over het definitieve lot van haar milieuvergunningsaanvraag;

3.2.4. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de toewijzing van de werken en de leveringen voor de inrichting van de nieuwe composteerinstallatie door de raad van bestuur reeds plaatsvond in de loop van de maanden april en mei 1997, dus op een ogenblik dat door de bestendige deputatie nog geen uitspraak werd gedaan over de vergunningsaanvraag in eerste aanleg; dat de nadelen die zouden voortvloeien uit de niet-uitvoering of -naleving van overeenkomsten die zouden gesloten zijn vooraleer de vergunning in eerste aanleg werd verleend, niet kunnen worden toegeschreven aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat, zo de verzoekende partij overeenkomsten zou hebben aangegaan nadat haar de gevraagde vergunning door de bestendige deputatie was verleend, dient vastgesteld te worden dat ze werden verricht in de wetenschap dat nog administratief beroep kon worden ingesteld tegen die vergunning; dat in die omstandigheden de verzoekende partij zelf, wetende dat

haar vergunning precair was -temeer daar uit de lezing van het deputatiebesluit duidelijk bleek dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Bilzen op 5 mei 1997 een ongunstig advies had uitgebracht over de vergunningsaanvraag- verkozen heeft het risico te lopen dat bepaalde overeenkomsten niet zouden kunnen worden nageleefd;

3.2.5. Overwegende dat de verzoekende partij geenszins het bewijs levert dat het benodigde structuurmateriaal dat moet toelaten de geurhinder van de bestaande G.F.T.-composteringsinstallatie te bestrijden slechts "met zeer grote moeite extern te pakken te krijgen (is)"; dat desbetreffend er kan worden op gewezen dat in de notulen van de vergadering van de raad van bestuur van de verzoekende partij van 25 maart 1998 houdende de beslissing tot het instellen van een schorsings- en annulatieprocedure, de directeur van de verzoekende partij verklaart dat het structuurmateriaal "nu elders (zal) moeten aangekocht worden", zonder enig gewag te maken van de extreem moeilijke verkrijgbaarheid ervan;

3.2.6. Overwegende dat de verzoekende partij met haar betoog er niet in slaagt aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen; dat de vaststelling dat niet is voldaan aan de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen zonder dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de stad BILZEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig januari 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.